

KYYTI-LUKUHAASTE

LUE 12 KIRJAA VUODEN AIKANA.

Mitäpä sinusta, Ruotsi?

Tämän vuoden Kyyti-lukuhaaste on vasta kaikkien aikojen toinen, mutta lukuhaastetiimin katse on silti tiiviisti tulevassa. Uusia ideoita putkahtelee esiin säännöllisesti, mutta entä jos mielekkäät teemat yksinkertaisesti loppuvat kesken? Joudummeko tammikuussa 2022 valitsemaan teemaksi romaanin, jossa on muurahaiskarhuja? Tartutaanko saman vuoden kesäkuussa oppikirjaan, jonka nimessä on pelkkiä vokaaleja?

Onneksi maailmassa on laskutavasta riippuen noin 200 itsenäistä valtiota, joissa jok'ikisessä syntyy koko ajan omaleimaista kirjallisuutta. Läheltä on luonteva aloittaa, joten nyt helmikuussa luetaan kaunokirjallisuutta Ruotsista. Juuri Ruotsin kautta Suomi on ollut jo vuosisatoja yhteydessä pohjoismaiseen kirjallisuuteen, ei vähiten ruotsin kielen pitkäkestoisen vaikutuksen takia. Vaikutteet ovat toki virranneet molempiin suuntiin: esimerkiksi 1900-luvun alussa jännittäväntä pohjoismaista runoutta kirjoittivat suomenruotsalaiset Edith Södergran ja Gunnar Björling. Viime vuosien trendeistä ruotsalaisen kirjallisuuden vaikutusta on kotimaassamme nähtävissä niin omaelämäkerrallisen romaanin, Nordic noirin kuin feministisen sarjakuvan piirissä.

Pohjoismaalaisten on aina ollut helppo ymmärtää toisiaan. Kulttuurinen kytkös lähinaapureiden välillä on ehkä höltynyt maailman muuttuessa, mutta suomalaiset ja ruotsalaiset jakavat edelleen paljon asioita. Kaunokirjallisuus on usein kertonut Pohjanlahden toisella puolella samanlaisista ilmiöistä kuin meilläkin, kuten pohjoismaisen hyvinvointiyhteiskunnan kansallisesta menestystarinasta ja tämän kertomuksen katveeseen jäävistä kipupisteistä. Jälkimmäisiin pureutumalla molemmista maista kaikupohjaa on löytänyt esimerkiksi Ruotsiin parikymmentä vuotta sitten muuttanut Asko Sahlberg. Taannoin vuoden ruotsinsuomalaiseksi valittu göteborgilainen kirjailija on puurtanut pitkään synkän kriittisiä kuvauksia uudesta kotimaastaan. Onko teosten näkökulma enemmän suomalainen, ruotsalainen vai ihan vain sahlbergiläinen, se jää lukijan päätettäväksi.

Eräältä tärkeältä kantilta ruotsalainen kaunokirjallisuus on vielä toistaiseksi monimuotoisempaa kuin suomalainen. Pohjoismaisten maahanmuuttajien lisäksi oman vahvan perspektiivinsä ruotsalaiseen yhteiskuntaan ovat antaneet Euroopan ulkopuolelta saapuneet kirjailijat ja heidän jälkeläisensä. Toivoa sopii, että heidän äänensä alkaa vähitellen kuulua enemmän myös meikäläisessä kaunokirjallisuudessa.

Niko Kirjavala, Kotkan kaupunginkirjasto

LISÄÄ VINKKEJÄ HELMIKUUN HAASTEeseen

Kaunokirjallisuutta Ruotsista

- Aris Fioretos: Nelly B:n sydän
- Johannes Anyuru: He hukuvat äitiensä kyyneliin
- Petteri Nuottimäki: Varaudu pahimpaan
- Liv Strömquist: Einsteinin vaimo
- Susanna Alakoski: Köyhän lokakuu
- Malin Persson Giolito: Suurin kaikista
- Torgny Lindgren: Taiteilija Klingsor
- Stefan Spjut: Susi
- Lena Andersson: Svean poika
- Fredrick Backman: Me vastaan te
- Sara Stridsberg: Unelmien tiedekunta
- Marjaneh Bakhtiari: Toista maata
- Elin Willows: Sisämaa
- Jonas Hassen Khemiri: Soitan veljilleni
- Catharina Ingelman-Sundberg: Kakkua, kiitos!

Vaihtoehto: Kirja vieraalta mantereelta

- Andrés Caicedo: Eläköön rumba!
- Mo Yan: Punainen durra
- Petina Gappah: Tanssimestari ja muita tarinoita Zimbabwesta
- Taiye Selasi: Ghana ikuisesti
- Chimamanda Ngozi Adichie: Huominen on liian kaukana
- Ana Menéndez: Rakas Che
- Gabriel García Márquez: Rakkautta koleraan aikaan
- M. L. Stedman: Valo valtameren yllä
- Gregory David Roberts: Vuoren varjo
- Han Kang: Valkoinen kirja
- Amin Maalouf: Samarkand
- Chinua Achebe: Kaikki hajoaa
- Kader Abdolah: Talo moskeijan vieressä
- Jorge Amado: Ihmeiden markkinat

*-merkityt ovat tietokirjoja.

Lukuhaasteen saat kirjastosta tai Kyyti-Finnasta.